

Sygn. akt: I C 59/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Łyniewska

Protokolant: sekr. sądowy Klaudia Pluta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa **M. Z.**

przeciwko **A. (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powoda M. Z. kwotę 11.547,11 zł (jedenaście tysięcy pięćset czterdzieści siedem złotych 11/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 02.04.2013 roku do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami 6.981,44 zł (sześć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt jeden złotych 44/100) od dnia 02.04.2013 roku do dnia zapłaty;

II. oddala pozew co do kwoty 452,31 zł (czteryście pięćdziesiąt dwa złote 31/100);

III. umarza postępowanie co do kwoty 6.981,44 zł (sześć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt jeden złotych 44/100);

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.209,50 zł (cztery tysiące dwieście dziewięć złotych 50/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. nakazuje Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Oleśnie zwrócić powodowi kwotę 195,50 zł (sto dziewięćdziesiąt pięć złotych 50/100) tytułem zwrotu połowy opłaty od części cofniętego pozwu (174,50 zł) oraz tytułem nadpłaty przy wniesieniu opłaty sądowej od pozwu (21,00 zł);

VI. nakazuje Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Oleśnie ściągnąć od pozwanego kwotę 159,40 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowych poniesionych przez Skarb państwa w sprawie.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 04 listopada 2013 roku powód **M. Z.** wystąpił przeciwko pozwanemu **A. (...) Oddział w Polsce** z zapłatę kwoty **18, 980,86 zł.** tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami **od dnia 02 kwietnia 2013 roku** do dnia zapłaty. Ponadto powód wystąpił o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny pojazdów na okoliczność ustalenia rozmiaru szkody w pojeździe marki S. (...) nr rej. (...) w następstwie kolizji z dnia 11 lutego 2013 roku. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w następstwie kolizji z dnia 11 lutego 2013 roku należący do powoda pojazd marki S. (...) nr rej. (...) został uszkodzony. Okoliczności zdarzenia pomiędzy stronami są bezsporne – na łuku drogi w miejscowości P. na drodze do B. kierujący samochodem marki V. (...) nr rej. (...) ubezpieczonym u pozwanego polisą odpowiedzialności cywilnej zjechał na przeciwległy pas jezdni i zderzył się z pojazdem powoda, który następnie wpadł do rowu zawadzając o przydrożny znak drogowy. Pozwany

nie kwestionował na etapie szkody gwarancyjnej odpowiedzialności za skutki zdarzenia. Szkada została zgłoszona pozwanemu pismem z dnia 18.02.2013 roku Pozwany uznając roszczenie powoda w dniu 02 kwietnia 2013 roku poinformował o decyzji o wypłacie odszkodowania na kwotę **15.120,77 zł**. W ramach odszkodowania pozwany zwrócił powodowi kwotę **458,54 zł** tytułem kosztów holowania pojazdu udokumentowanych przedłożoną fakturą. W ocenie powoda powyższa kwota odszkodowania nie stanowi pełnej rekompensaty za uszkodzenie pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) w następstwie wypadku z dnia 18 lutego 2013 roku, ponieważ jak wynika z kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda z dnia 15 lutego 2013 roku wartość naprawy pojazdu wynosiła **32.959,89 zł**. Pozwany wypłacił odszkodowanie za podstawie weryfikacji kosztorysu naprawy zleconego przez powoda przy czym nie uwzględnił konieczności **wymiany uszkodzonych części, pełnego zakresu szkód i zaniżył wartość kosztów robocizny, nie uwzględniając wymaganego czasookresu prac naprawczych co w konsekwencji doprowadziło do zaniżenia należnego poszkodowanemu odszkodowania.**

Pozwany pomimo zasadności zlecenia dokonania wyceny pojazdu rzeczoznawcy **nie zwrócił powodowi pełnych kosztów wynikających z wystawionej faktury Vat. Faktura opiewała na kwoty 1.113,70 zł** po wystosowaniu wezwania co do zapłaty faktury za wycenę pozwany zwrócił powodowi kwotę **430,50 zł** nie uznał przy tym pozycji na fakturze w postaci dokonania oceny technicznej i wykonania dokumentacji zdjęciowej i wydruku kosztorysu dokumentującego szkodę. Kosztorys przedstawiony przez powoda jako dokument prywatny, uprawdopodobnia wysokość poniesionej przez powoda szkody. Nieuwzględnienie przez pozwanego koniecznych kosztów naprawy oraz wymiany części i uzależnienie zwrotu pełnego odszkodowania od przedłożonych faktur za naprawę pojazdu nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach i linii orzeczniczej sądów. Podkreślono, że roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana – vide wyrok SN z dnia 16 maja 2002 roku, V CKN 1273/00, lex nr 55515) oraz czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza tę rzecz naprawić – wyrok SN z dnia 07 sierpnia 2003 roku, IV CKN 387/01, LEX nr 141410. Przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu użyteczności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych oryginalnych elementów, w możliwym najwyższym standardzie usług, ponieważ tylko taki sposób restytucji gwarantuje przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. Powód podkreślił, że w sprawie mamy do czynienia z zadbanym, stosunkowo młodym samochodem. W wyroku SN z dnia 05.11.1980 roku III CRN 223/80, OSNC 1981, z 10 poz.186- przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu użyteczności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na nie wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji powyższe wydatki obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę. Ponadto należy to również odnieść do usług naprawczej. Tylko fachowa naprawa w zakładzie autoryzowanym gwarantuje restytucję danego pojazdu do stanu poprzedniego tj. zdatnego do poruszania się po drogach publicznych.

Zdaniem powoda kosztorys został nierzetelnie zweryfikowany i co miało na celu zaniżenie należnego powodowi odszkodowania naruszając tym zasadę pełnego odszkodowania. Dlatego powód wnosi o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny pojazdów na okoliczność ustalenia kosztów naprawy pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) w następstwie kolizji dnia 11 lutego 2013 roku.

- kwota **18.297,66 zł** – tytułem odszkodowania za uszkodzony samochód – stanowiąca różnicę pomiędzy kosztami naprawy samochodu wynikającymi z kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda – **32.959,89 zł** – a kwotą odszkodowania przyznaną przez pozwanego – **14 662,23 zł**.

- kwota **683,20 zł** – tytułem uzupełniającej części odszkodowania stanowiącego równowartość kosztów poniesionych przez powoda w celu ustalenia rzeczywistych kosztów naprawy udokumentowanych fakturą VAT (...) z dnia 29.03.2013 roku stanowiących różnicę pomiędzy kwotą wynikającą z faktury – 1.113,70 zł – a kwotą zwróconą przez pozwanego – 430,50 zł.

Prawo do żądania zwrotu od pozwanego równowartości kosztów poniesionych na wykonanie prywatnej ekspertyzy weryfikującej ustalenia pozwanego w zakresie wartości pojazdu przed wypadkiem jest w pełni uzasadnione. Pozwany uznał to prawo podejmując decyzje o wypłacie odszkodowania. Nieuprawnione jest stanowisko pozwanego w zakresie weryfikacji elementów faktury. Kalkulacja zawiera zarówno ocenę techniczną jak i wykonane zdjęcia, które są elementem profesjonalnie wykonanego kosztorysu. Stanowią one integralną część kosztorysu. i bez znaczenia jest to, że został on przekazany w formie elektronicznej, ponieważ wersja papierowa została sporządzona. Ponadto powód nie miał wpływu na cennik kosztorysu naprawy, skorzystał z dostępnej na lokalnym rynku firmy profesjonalnie zajmującej się wyceną szkód, a pozwany zobowiązany jest zwrócić koszty poniesione na tę wycenę. Czy też wykazać zawyżenie tych kosztów zgodnie art. 6 k.c.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o **oddalenie powództwa w całości**, o przeprowadzenie rozprawy również podczas nieobecności pozwanej, dopuszczenie dowodów wskazanych w treści odpowiedzi oraz o zasądzenie kosztów postępowania i kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictw. Pozwana uznała za bezsporne okoliczności wypadku, w których powód został poszkodowany. Bezsporne jest również to, że obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych pojazdu sprawcy zostało zawarte z pozwaną, która po dokonaniu przez poszkodowanego zgłoszenia szkody przyjęła odpowiedzialność cywilną za skutki zdarzenia i przyznała odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu w kwocie 14.662,23 zł., koszty holowania pojazdu w wysokości 458,54 zł. koszty wykonania kosztorysu w kwocie 430,50 zł. W ocenie pozwanego brak uzasadnienia dla roszczeń powoda związanych z przyznaniem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu w kwocie przewyższającej dotychczas ustaloną. Przedstawiony przez stronę powodową kosztorys bezpodstawnie zawyża koszty naprawy pojazdu. Powód nie wskazuje z czego konkretnie wynika różnica w wyliczeniach, a tym samym na czym miałyby polegać nieprawidłowości ustaleń wartości szkody poczynionych przez stronę pozwaną.

Pismem z dnia 20 stycznia 2014 roku powód ograniczył powództwo, w związku z częściowym uznaniem powództwa przez pozwanego w kwocie **6.981,44 zł.** Następnie powód **cofnął powództwo co do kwoty 6981,44 zł** i wniósł o umorzenie postępowania, ale potrzymał powództwo co do kwoty **11.999,42 zł.** wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty. Podtrzymał powództwo co do zapłaty odsetek od kwoty 6.981,44 zł. oraz co do kosztów postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W następstwie kolizji z dnia 11 lutego 2013 roku należący do powoda **M. Z.** pojazd marki S. (...) nr rej. (...) został uszkodzony. Na łuku drogi w miejscowości P. na drodze do B. kierujący samochodem marki V. (...) nr rej. (...) ubezpieczonym u pozwanego **A. (...)** Oddział w Polsce polisą odpowiedzialności cywilnej zjechał na przeciwległy pas jezdni i zderzył się z pojazdem powoda, który następnie wpadł do rowu zawadzając o przydrożny znak drogowy. Pozwany nie kwestionował na etapie szkody gwarancyjnej odpowiedzialności za skutki zdarzenia (okoliczności zdarzenia pomiędzy stronami są bezsporne).

dowód : akta szkodowe.

Szkoda została zgłoszona pozwanemu pismem z dnia 18.02.2013 roku.

Kalkulacja naprawy z dnia 15 lutego 2013 roku sporządzona na zlecenie powoda, ustaliła wartość naprawy pojazdu na kwotę **32.959,89 zł.** Pozwany wypłacił odszkodowanie na podstawie weryfikacji tego kosztorysu naprawy, częściowo uznając roszczenie powoda. W dniu 02 kwietnia 2013 roku pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie na kwotę **15.120,77 zł.** W ramach odszkodowania zwrócił powodowi kwotę **458,54 zł.** tytułem kosztów holowania pojazdu udokumentowanych przedłożoną fakturą.

dowód: - decyzja o wypłacie odszkodowania z dnia 02 kwietnia 2013 roku, k. akt 12,

- zgłoszenie szkody z dnia 18 lutego 2013 roku, k. akt

- akta szkodowe,

Pełny koszt opracowania kalkulacji wyceny zleconej przez powoda opiewał na kwotę **1.113,70 zł**. Po wystosowaniu wezwania co do zapłaty faktury za wycenę pozwany zwrócił powodowi kwotę **430,50 zł**. nie uznał przy tym pozycji na fakturze w postaci dokonania oceny technicznej i wykonania dokumentacji zdjęciowej i wydruku kosztorysu dokumentującego szkodę.

dowód : kalkulacja kosztów naprawy sporządzona na zlecenie powoda z dnia 15 lutego 2013 roku wraz z weryfikacją dokonaną na zlecenie pozwanego

-akta szkodowe,

- faktura Vat, nr 19/op/2013 z dnia 29 marca 2013 roku,

- pismo pozwanego z dnia 18 lipca 2013 roku wraz z weryfikacją faktury .k. akt 46,

W toku postępowania pozwany częściowo uznał powództwo. Pismem z dnia 20 grudnia 2013 roku wypłacono powodowi kwotę 6.981,44 zł. tytułem należności głównej.

dowód: pismo z dnia 20 stycznia 2013 roku k. akt 67,

Sporządzona w sprawie opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny pojazdów, na okoliczność ustalenia rozmiaru szkody w pojeździe marki S. (...) o nr rej. (...) UC wykazała, że koszt naprawy pojazdu został obliczony na kwotę **32 585,64 zł** brutto (wycena prywatna to kwota **32.959,89 zł**.) Wartość pojazdu wynosiła **44.900 zł**. Biegły wskazał, że naprawa pojazdu jest zasadna i nie jest to szkoda całkowita, a pojazd wymaga naprawy przez 12 dni roboczych. W odpowiedzi na zastrzeżenia pozwanego biegły w swojej uzupełniającej opinii dokonał ponownej analizy przedstawionych ustaleń pomniejszając koszty naprawy o koszty napisów błotników przednich tj. o kwotę 78,06 zł. **-tj. 32.507,58 zł.**, - (2 x 31,11 zł. +0,02) x 1,23= 78,06 zł.

dowód; opinia biegłego W. J. k. akt 84- 103,

-uzupełniająca opinia techniczna W. J. k. akt 144- 147.

Sąd zważył , co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezsporne w sprawie jest to, że obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych pojazdu sprawcy zostało zawarte z pozwaną, która po dokonaniu przez poszkodowanego zgłoszenia szkody przyjęła odpowiedzialność cywilną za skutki zdarzenia i przyznała odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu w kwocie 14.662,23 zł., koszty holowania pojazdu w wysokości 458,54 zł. oraz koszty wykonania kosztorysu w kwocie 430,50 zł. a następnie uznała powództwo co do kwoty 6981,44 zł. Pozwany nie zgadzał się z wysokością wyceny prywatnej oraz z kosztami sporządzenia tejże kalkulacji. Zdaniem powoda kosztorys został nierzetelnie zweryfikowany, co miało na celu zaniżenie należnego powodowi odszkodowania naruszając tym zasadę pełnego odszkodowania. Dlatego powód wnosi o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i wyceny pojazdów na okoliczność ustalenia kosztów naprawy pojazdu marki S. (...) nr rej. (...) w następstwie kolizji dnia 11 lutego 2013 roku.

Zgodnie z art. 361 §1 i §2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Art. 363 kc. przewiduje natomiast, że naprawienie szkody

powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przewrócenie stanu poprzedniego nie byłoby możliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Z powyższego wynika, że naprawienie szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego uszczerbku. Nie dopuszczając jednak do nieuzasadnionego wzbogacenia poszkodowanego. Odszkodowanie należy się bowiem tylko w granicach normalnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, jak podkreślał Sąd Najwyższy, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (np. uzasadnienia wyroku z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl. czy wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 niepubl.).

Przeprowadzone w toku postępowania dowody, w szczególności opinia biegłego wykazały, że stanowisko pozwanego co do wątpliwości odnośnie prywatnej wyceny powoda były bezpodstawne. Opinia biegłego sądowego przeprowadzona jako dowód w sprawie potwierdziła konieczność pokrycia szkody powstałej w pojeździe powoda na kwotę łączną **32.507,58 zł.** Początkowo powód domagał się zapłaty kwoty **18.297,66 zł.** – tytułem odszkodowania za uszkodzony samochód – stanowiąca różnicę pomiędzy kosztami naprawy samochodu wynikającymi z kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda – **32.959,89 zł** – a kwotą odszkodowania przyznaną przez pozwanego – **14 662,23 zł.** **Przy czym biegły sądowy wycenił szkodę powoda na kwotę 32.507,58 zł. Następnie powód uznał powództwo co do kwoty 6.981,44 zł.- dlatego po odliczeniu od kwoty 32.507,58 zł. – wypłaconego odszkodowania w wysokości 14.662,23 zł. pozostało do zapłaty 17.845,35 zł., która to kwota pomniejszona o 6.891,44 zł. wskazuje na kwotę 10.863,91 zł. jako należności głównej. Do kwoty tej sąd doliczył koszt nie zwróconej dotychczas części wyceny prywatnej, tj.683,20 zł. (683,20 zł. – faktura na kwotę – 1.113,70 zł – kwota zwrócona przez pozwanego to– 430,50 zł.)- łącznie Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 11.547,11 zł.**

Powód uległ swojemu roszczeniu w nieznacznym zakresie. Wnosił o zasądzenie kwoty 11.999,42 zł. natomiast zasądzono kwotę 11.547,11 zł.**Jak wynika ze stanowiska powoda z dnia 20 stycznia 2014 roku powód po cofnięciu powództwa co do kwoty 6.981,44 zł, podtrzymał żądanie co do kwoty 11.999,42 zł. Dlatego Sąd oddalił powództwo co do kwoty 452,31 zł. (11.999,42 zł. – 11.547,11zł. =452,31 zł.).**

Sąd zasądził od pozwanego kwotę 11.547,11 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia 02 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 6.981,44 zł. od dnia 02 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty. Postępowanie zostało umorzone co do kwoty 6.981,44 zł. Pismem z dnia 20 stycznia 2014 roku powód ograniczył powództwo, w związku z częściowym uznaniem powództwa przez pozwanego w kwocie 6.981,44 zł. Następnie powód cofnął powództwo co do kwoty 6981,44 zł i wniósł o umorzenie postępowania, ale pottrzymał powództwo co do kwoty 11.999,42 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty. Pottrzymał powództwo co do zapłaty odsetek od kwoty 6.981,44 zł. oraz co do kosztów postępowania.

Należy przyznać rację stronie powodowej, że kosztorys przedstawiony przez powoda jako dokument prywatny, uprawdopodobniał wysokość poniesionej przez powoda szkody. Nieuwzględnienie przez pozwanego koniecznych kosztów naprawy oraz wymiany części i uzależnienie zwrotu pełnego odszkodowania od przedłożonych faktur za naprawę pojazdu było całkowicie niezasadne – znajduje to szczegółowe uzasadnienie w opinii biegłego. Roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana – vide wyrok SN z dnia 16 maja 2002 roku, V CKN 1273/00, lex nr 55515) oraz czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza tę rzecz naprawić – wyrok SN z dnia 07 sierpnia 2003 roku , IV CKN 387/01, LEX nr 141410. Przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na

doprowadzeniu jej do stanu użyteczności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych oryginalnych elementów, w możliwym najwyższym standardzie usług, ponieważ tylko taki sposób restytucji gwarantuje przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. Powód podkreślił, że w sprawie mamy do czynienia z zadbanym, stosunkowo młodym samochodem. W wyroku SN z dnia 05.11.1980 roku III CRN 223/80, OSNC 1981, z 10 poz.186- przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu użyteczności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na nie wydatki wchodzą w skład kosztów naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji powyższe wydatki obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę. Ponadto należy to również odnieść do usług naprawczych. Tylko fachowa naprawa w zakładzie autoryzowanym gwarantuje restytucję danego pojazdu do stanu poprzedniego tj. zdolnego do poruszania się po drogach publicznych.

Należało również uwzględnić prawo powoda do żądania zwrotu od pozwanego równowartości kosztów poniesionych na wykonanie prywatnej ekspertyzy weryfikującej ustalenia pozwanego w zakresie wartości pojazdu przed wypadkiem jako w pełni uzasadnione. Kalkulacja została potwierdzona opinii sądową, co wskazuje na jej rzetelność i celowość.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwana reprezentowana była w sprawie przez profesjonalnych pełnomocników. Zasądzono od pozwanego kwotę 4209,50 zł. tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.400,00 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – tekst jednolity. Dz. U. z 2013 roku poz. 461). Ponadto zwrócono kwotę 34 zł. tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i pełnomocnictwa substytucyjnego przedłożonego w sprawie. Zasądzono na rzecz powoda kwotę opłaty sądowej w wysokości 775,50 zł oraz wniesioną przez powoda zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego wysokości 1.000,00 zł. Ponadto z uwagi na częściowe cofnięcie pozwu zwrócono na podstawie art. 79 uksc kwotę 195,50 zł. tytułem połowy opłaty sądowej (od kwoty 6981,44 zł.). Następnie z uwagi na tymczasowe, częściowe pokrycie kosztów wynagrodzenia biegłego przez Skarb Państwa obciążono pozwanego kwotą 159,40 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak na wstępie.